

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **Tiltott nevek a gépházban**

1. Tiltott nevek a gépházban

János Szikra

János-g534 nem habozott. Mielőtt az Őrszem vörös pásztázó fénye rászégeződött volna a megremegő panelre, erőszakosan félretolta Alindát, és saját testével feszült a túlterhelt hajtókarnak. A fém sikoltva engedett, az áramütésszerű lökés végighullámozott a férfi izmain, de a mutató visszalendült a kritikus tartomány széléről.

– Ne csináld ezt, Mária! – sziszegte a fogai között János, az idős asszony felé fordulva. A tiltott, hajdani név úgy csapódott a gőzös levegőbe, mint egy súlyos kavics. A kolónia szigorú szabályai szerint a személyes kötődés elmebajnak számított, felesleges tehernek, amit a hálózat nem tűrt meg.

– Nincs Mária! Csak a kolónia van, g534! Vissza a helyedre! – vágta rá a nagymama élesen, haraggal teli hangon, miközben reszkető ujjakkal kapaszkodott a fémkorlátba. Ám a szigorú álarc mögött a tekintete egyetlen törredékmásodpercre megenyhült; az az elfojtott melegség villant meg benne, amit hetek óta próbált eltemetni a gépzaj alá. Tudta, hogy a férfi az életét kockáztatja érte, s ez a tudat jobban égette, mint a túlhajtott dinamó hőisége.

A hirtelen nyomatékváltás azonban kiszámíthatatlan fizikai hullámot indított el a szomszédos sornál. A mellette hajtó öregember lába megcsúszott a nedves acéllemezen. Egy tompa reccsenés hallatszott, a lendkerék megakadt, s az öreg tehetetlenül zuhant a gépalapzat tövébe.